

POSTANOWIENIE

2 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

na posiedzeniu niejawnym 2 października 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa M. C.

przeciwko A. C.

o rozwód,

na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Lublinie

postanowieniem z 27 sierpnia 2024 r., III C 1827/24,

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

zwraca akta sprawy Sądowi Okręgowemu w Lublinie.

UZASADNIENIE

M. C. wniósł do Sądu Okręgowego w Lublinie pozew o rozwód.

Postanowieniem z 27 sierpnia 2024 r., III C 1827/24 Sąd Okręgowy w Lublinie zwrócił się do Sądu Najwyższego o oznaczenie Sądu właściwego miejscowo do rozpoznania sprawy. Z akt sprawy wynika, że małżonkowie są obywatelami polskimi, żadne z nich nie ma miejsca zamieszkania w Polsce, oboje mieszkają w Wielkiej Brytanii.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 45 k.p.c., jeżeli na podstawie przepisów kodeksu nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo (§ 1). O oznaczenie sądu,

przed który należy wytoczyć powództwo, występuje sąd, do którego wpłynął pozew (§ 2).

Pozew, na podstawie którego sąd powszechny zwraca się do Sądu Najwyższego w trybie art. 45 k.p.c., musi zostać skutecznie wniesiony, w szczególności spełniać wszystkie wymogi określone w art. 126 i n. k.p.c. oraz być wolny od braków formalnych (art. 130 i n. k.p.c.).

Braki formalne pozwu z 21 sierpnia 2024 r. uniemożliwiają rozpoznanie przez Sąd Najwyższy wniosku powoda o oznaczenie sądu właściwego do wniesienia opisanego powyżej pozwu w trybie art. 45 § 1 k.p.c. W aktach sprawy znajduje się jedynie kopia pozwu, brak jest oryginału (pisma podpisanego przez powoda).

Mając na uwadze przedstawione argumenty Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ms]